

Nr 16.

Av herrar **Jönsson** i Boa och **Ekerot**, om tullbehandlingen av glykos i sirap och sirapsblandningar.

I skrivelse till regeringen gjorde Svenska Stärkelsefabrikernas förening år 1911 framställning att vid utredningen av frågan om förtullning av sirapsblandningar den svenska stärkelseindustriens intressen måtte bli tillgodosedda.

Genom Riksdagens beslut förra året att nedsätta tullen på sirap har denna fråga ännu mera fått aktuell betydelse, då den importerade sirapen ofta innehåller glykos i mängder upp till över 20 % av varans vikt. Då ett kg. stärkelse anses giva ett kg. glykos och denna vid import drager en tull av 23,5 öre per kg., så torde lätt inses, att glykos på detta sätt nära nog tullfritt kan importeras till förfång för den svenska glykos- och stärkelseindustrien. Man har beräknat, att den mängd glykos, som på detta sätt införes i landet, utgör minst 1,500,000 kg. eller cirka 10 % av den importerade sirapens vikt och ungefär lika mycket som hela glykosproduktionen i landet. Då den svenska stärkelseindustrien för närvarande lider av stor överproduktion och genom de restriktiva åtgärder mot spritkonsumtionen, som nu föreslås och företagas, givetvis potatisens användning för sprittillverkning kommer att betydligt minska, så synes det mig lämpligt, att lagstiftningen i tid vidtager åtgärder, som göra den svenska stärkelseindustrien bärkraftig att i sig åtminstone kunna upptaga en del av den potatis, som för spritfabrikationen ej kan finna användning. Detta skulle enligt mitt förmenande kunna ske, om tillräcklig tull erlades för den glykos, som i sirapen införes i landet, och inblandning därav i sirapen komme att verkställas här av svensk glykos.

Avsikten med inblandning av glykos i sirap är att avhjälpa olägen-

heterna av de i marknaden nu befintliga sirapssorternas benägenhet att avsätta kristaller samt att i någon mån förbättra sirapens kvalitet.

Den i England konsumerade sirapen uppblandas sällan med glykos, och så stor inblandning, som den ofta hit importerade sirapen därav innehåller med ända till över 20 %, betraktas därstädes på grund av glykosens lägre sockerhalt i visst fall som förfalskning. Som ovan nämnts, kan emellertid i vissa fall tillsats av glykos anses vara behöflig, och den mängd, som på detta sätt bör få tillsättas, har efter vunnen erfarenhet inom den inhemska sirapsindustrien ansetts böra uppgå till högst 10 % av varans vikt. Från svenska stärkelseindustriens målsmän har även uttalats som önskemål, att den mängd glykos, som den importerade sirapen innehåller, över 10 % av varans vikt, måtte beläggas med särskild tull. Då större mängder glykos i sirapen önskas, bör denna kunna tillsättas inom landet. Någon avsevärd fördyring torde därigenom ej ifrågakomma och bör ej tillmätas någon större betydelse. Vid en förbrukning av 10,000,000 kg. sirap av 20 % glykoshalt skulle, om lämpliga tullbestämmelser funnos, ytterligare 1,000,000 kg. potatismjöl kunna finna användning, vilket för stärkelseindustri och potatisodling skulle betyda en ökad omsättning för cirka 250,000 kronor. Då Riksdagen vid flere föregående tillfällen vidtagit åtgärder till skyddande av den inhemska potatisodlingen, varav de mindre jordbrukarne å många orter ofta hava sin huvudsakliga inkomst, så synes mig här ytterligare ett dylikt tillfälle givas, och tillåter jag mig, på grund av vad ovan anförts, hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att glykos i sirap och sirapsblandningar överstigande 10 % av blandningens vikt tullbehandlas som glykos.

Stockholm den 20 januari 1914.

John Jönsson.

V. Ekerot.